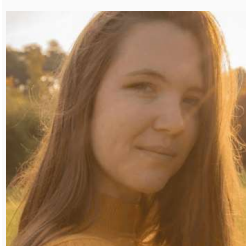

Offside: Gode finter på scenen

Offside tager publikum med ind i omklædningsrummet og ser fodboldverdenen fra en queer vinkel. Foto: Ingrid Riis

Sophie Blendstrup 30.10.2021

TEATER // ANMELDELSE – For blot et par dage siden sprang den australske superligaspiller Josh Cavallo ud som homoseksuel. Det er ikke uden betydning, for i fodboldverdenen har der hidtil været meget lidt plads til at være offside med sin seksualitet. Denne problematik er centrum for den hyperaktuelle ungdomsforestilling *Offside*, som i følge Sophie Blendstrup overbevisende fanger målgruppen – de unge.

Offside

Vurdering: 5 ud af 6 stjerner

Spiller på **Folketeatret** til og med 6. november.

Med: René Benjamin Hansen, Peter Schlie, Mathias Bøgelund

Instruktion: Jacob Stage og Mikkel Reenberg

Når jeg ikke er ude og anmelde teaterforestillinger, arbejder jeg som skolelærer i hjertet af Nørrebro, hvor mange af mine elever er helt tossede med fodbold. Når der spilles bold i frikvarteret, oplever jeg ofte, at elever helt ned til 5. klasse bruger ”bøsse” som skældsord, når der spilles bold i frikvarteret. Hvor ville jeg ønske, at jeg havde haft mulighed for at tage mine elever med, da jeg torsdag aften overværede forestillingen *Offside* i Hippodromen på Folketeatret.

Offside, som er en co-produktion mellem Teater Hils Din Mor og Teater Masken, handler nemlig om at spille på samme hold – altså når man ikke er på

fodboldbanen. Og det er ekstra udfordrende i en verden, hvor ord som ”svans”, ”bøssedommer” og *chants* som ”*Gay, Gay Go Away*” er hverdagskost.

Effektive, *cringe worthy* taklinger

Forestillingen er i gang, allerede når man træder ind i scenerummet, hvor Mathias Bøgelund i rollen som Nick dribler bolden (og måske sine tanker) rundt på scenen. Scenografien er et funky spin på fodboldtemaet: gulvet er dækket med kunstgræs, og to projektørLAMPER, som til forveksling ligner de kraftige lamper, der oplyser grønsværen i vinterhalvåret, sender farvet lys ned på spillerne. Et perfekt match mellem fodbold- og teaterverdenen.

Kunstgræs på scenegulvet, projektørbelysning af spillerne, og bolden er givet op i *Offside* på Folketeatret, Foto: Ingrid Riis

Fortællingen i *Offside* leveres følsomt og langsomt af ensemblet der, udover Mathias Bøgelund består af Peter Schlie som Asbjørn og Rene Benjamin Hansen, der spiller samtlige andre roller. Han personificerer således det omkringliggende pres med en charmerende og *cringe worthy* humor, der kan minde det unge publikum om deres forældres forsøg på at tale deres sprog.

Denne fordeling sætter spotlight på Nick og Asbjørn. På den måde er det emotionelle fokus på de to drenges spirende forelskelse, og det gør det nemmere for publikum at identificere sig med parret – selvom de ikke nødvendigvis selv er drenge, homoseksuelle eller forelskede.

Halvleg til tankerne

Der er ingen tvivl om, at man har kernepublikummet for øje i *Offside* og rammer plet. Fordi historien fortælles langsomt, er der masser af tid til at sluge de mange indtryk og metalag, som f.eks. opstår, når en uhyggelig maskot med hundehoved og menneskekrop kommer til syne.

Ikke desto mindre var der masser af pinligt berørte “hormonmonstre” på rækkerne, når det hele blev lidt for romantisk

Offside er opdelt i mindre kapitler markeret af musik og sang, og jeg kunne høre, at den skoleklasse, der sad bag mig, brugte disse breaks til lige at udveksle en kommentar med sidemanden. Det havde de brug for, og Mathias Bøgelund inddrog elegant publikums uro i sine monologer og trak dem atter med ind i teateruniverset.

Ikke desto mindre var der masser af pinligt berørte “hormonmonstre” på rækkerne, når det hele blev lidt for romantisk. Det er forventeligt, når to mennesker kysser på scenen – uanset køn. Fra forhuspersonalet kunne jeg forstå, at flere af de unge mennesker er gået fra endt forestilling med mascara under øjnene. Jeg selv kunne heller ikke sige mig fri for at knibe en lille tåre ved historiens klimaks.

Klar til kamp

Det er ingen hemmelighed, at jeg er kæmpe fan af **repræsentation af diversitet på de danske teaterscener**. I den sammenhæng er *Offside* et godt eksempel på, hvordan ungdomsteater er en vigtig spiller, når der skal skabes en bedre dialog om seksualitet. Både i klasselokalerne og på fodboldbanerne.

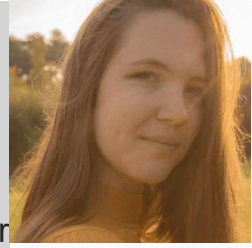
Så sent som dette forår har der været debat om sproget på tilskuerrækkerne, da FCK-spilleren Victor Fisher tog afstand fra homofobiske smædesange. Flere spillere m/k melder ud, at der findes flere homoseksuelle i deres rækker, men indtil videre har få, så vidt jeg ved, haft mod til at springe ud offentligt på grund af den giftige kultur.

Forestillingen sætter regnbuefarvet spotlight på en central problematik med skarphed, hjerte og humor

Jeg overhørte en teatermedarbejder fortælle, at et ungt publikum havde nægtet at modtage et regnbueklistermærke med ordene ”jeg er ikke homo” efter forestillingen. Scenekunst kan altså ikke flytte bjerge. Men *Offside* går til angreb, og fløjter kampen i gang med en varm fortælling om noget meget normalt og meget smukt.

Forestillingen sætter regnbuefarvet spotlight på en central problematik med skarphed, hjerte og humor. Mesterligt rettet mod målgruppen. Derfor sender jeg fem ungdomsstjerner på banen med en opfordring til alle skolelærere, forældre til teenagere, fodboldtrænere og alle mulige andre med ansvar for unge at tage dem med en tur i Folketeatret og se *Offside*.

fodboldFolketeatrethomoseksualitetJosh Cavalloungdomsteater

Sophie Blendstrup

Jeg er cand.mag i engelsk (2019) fra Københavns Universitet. Jeg har specialiseret mig i amerikansk kultur og litteratur, med særligt fokus på raceforhold og miljø. Arbejder primært som copy writer, content writer og med digital marketing.